

Sygn. akt IV Kz 205/13

POSTANOWIENIE

Dnia – 25 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym – Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Stanisław Jabłoński

Sędziowie: (...) del. do SO Piotr Wylegalski (spr.)

SSO Krzysztof Głowacki

Protokolant: Aneta Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Tomasza Fedyka

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 25 marca 2013 r.

w sprawie **K. D.**

podejrzanego o czyn z art. 177 § 2 k.k.

zażalenia obrońcy

na postanowienie Sądu Rejonowego w Trzebnicy

z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt II Kp 41/13

w przedmiocie przedłużenia tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n a w i ł:

zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, iż przedłużyć stosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec K. D. na kolejne 2 (dwa) miesiące, tj. do dnia 17 kwietnia 2013 r.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Trzebnicy postanowieniem z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt II Kp 41/13 przedłużył stosowanie wobec podejrzanego K. D. środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania na okres kolejnych 3 miesięcy, tj. do dnia 17 maja 2013 r.

Powyższe postanowienie zaskarżył w całości **obrońca podejrzanego** i zarzucił naruszenie

- art. 258 i 259 k.p.k. poprzez błędne przyjęcie, że jedynie przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania jest środkiem zabezpieczającym prawidłowy tok postępowania, w wyniku wyciągnięcia błędnych wniosków i hipotetycznych założeń, że podejrzany będzie w sposób lekceważący utrudniał postępowanie, ukrywając się, nie stawiając na wezwania Sądu (nie kwestionując rzetelności w stawiennictwie przed organami prowadzącymi postępowanie przygotowawcze, co nie uzyskuje potwierdzenia w innych okolicznościach sprawy i jest jedynie założeniem Sądu I instancji. Rozważania Sądu I instancji całkowicie pomija stan zdrowia podejrzanego przy realnej

możliwości utrudniania postępowania i konieczności podjęcia natychmiastowego operacyjnego leczenia w warunkach wolnościowych.

Podnosząc powyższy zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia z dnia 11.02.2013 r. poprzez uchylene tymczasowego aresztowania i zastosowanie innych środków zapobiegawczych o charakterze nieizolacyjnym obejmujące dozór policji, zakaz opuszczania kraju oraz poręczenie majątkowe, zastosowanie środka nieizolacyjnego pozwoli na przeprowadzenie operacji chirurgicznej złamanej szczęki w warunkach wolnościowych, bowiem służba zdrowia w szpitalu przy Zakładzie Karnym Nr 1 nie jest w stanie wykonać takiej operacji, która w chwili obecnej jest konieczna.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Odwoławczy po dokonaniu analizy zebranych w sprawie dowodów uznał, że nadal pozostają aktualne wszystkie przesłanki ogólne i szczególne, które spowodowały, iż wobec K. D. zastosowano najsurowszy środek zapobiegawczy, jakim jest tymczasowe aresztowanie. Zebrany w sprawie materiał dowodowy w stopniu wymaganym przepisem art. 249 § 1 k.p.k. uprawdopodobnia stawiany podejrzanemu zarzut.

Jednocześnie trafnie Sąd Rejonowy skonstatował, iż w przedmiotowej sprawie występuje również przesłanka szczególna określona w art. 258 § 2 k.p.k.

K. D. stanął bowiem pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art. 177 § 2 k.k., które zagrożone jest karą pozbawienia wolności do 8 lat. W pełni uprawnione jest więc przyjęcie, iż obawa, a zarazem prognoza orzeczenia wobec niego surowej kary nie jest rezultatem jedynie ustawowego, a więc hipotetycznego zagrożenia karą pozbawienia wolności, ale efektem oceny okoliczności ich dokonania i oceny sylwetki podejrzanego. Na uwadze w tym zakresie należy mieć szczególnie charakter czynu, jego wysoką społeczną szkodliwość oraz fakt, iż podejrzany jest osobą wielokrotnie karaną.

Wbrew zatem zarzutom skarżącego, nie ma zatem zdaniem Sądu Odwoławczego absolutnie żadnych wątpliwości, że już tylko ta okoliczność czyni w pełni realną i uzasadnioną obawę podjęcia przez niego prób destabilizacji prowadzonego postępowania karnego. Z uwagi na to, że wskazywana okoliczność ma charakter domniemania prawnego, nie jest konieczne także dowodowe wykazywanie, aby podejrzany w przeszłości konkretne działania w tym kierunku już podejmował.

W odniesieniu natomiast do podniesionych przez obrońcę zarzutów dotyczących stanu zdrowia podejrzanego, wskazać należy, iż jest on gołosłowny. Obrońca w tym zakresie nie przedłożył jakiegokolwiek dokumentacji pozwalającej na stwierdzenie, iż stan zdrowia K. D. uzasadnia konieczność wykonania zabiegu operacyjnego oraz co istotne, iż niemożliwe jest jego przeprowadzenie w warunkach Zakładu Karnego. W tym zakresie w ocenie Sądu Okręgowego zarówno oskarżyciel publiczny, jak i obrońca podejrzanego dołożą należytej staranności mającej na celu pozyskanie materiału dowodowego w postaci specjalistycznej opinii lekarskiej - co do obecnego stanu zdrowia podejrzanego, konieczności przeprowadzenia zabiegu operacyjnego i jego zdolności do przebywania w warunkach zakładu karnego oraz czy nie istnieje konieczność zastosowania przepisu z art. 260 k.p.k.

Z tych też względów na obecnym etapie prowadzonego postępowania środki zapobiegawcze o charakterze nieizolacyjnym nie są wystarczające do zapewnienia prawidłowego jego przebiegu, ten gwarantować bowiem może jedynie tymczasowe aresztowanie.

Na marginesie Sąd Okręgowy zauważa, że wniosek oskarżyciela publicznego poprzez swoją lakoniczność nie spełnia kryteriów dotyczących tego pisma procesowego, zaś przebieg czynności procesowych w sprawie wymaga koncentracji i sprawnego ich przebiegu. Tym samym, w ocenie Sądu Okręgowego zasadne jest przedłużenie tymczasowego

aresztowania na okres jedynie dwóch miesięcy. Powyższe uzasadnia charakter i zakres zaplanowanych czynności, które powinny być podjęte bez zbędnej zwłoki.

Tak argumentując, Sąd Odwoławczy orzekł jak na wstępie.